

Nr 55

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 4 mars 1966.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 5 mars 1965 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 7 december 1965 undertecknat tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet jämte ett därtill fogat protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda tilläggsavtal och protokoll;

dels bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett tilläggsavtal mellan Sverige och Italien med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan samma stater för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet jämte ett till tilläggsavtalet fogat protokoll. Tilläggsavtalet avser ändrade regler om beskattning av utdelningsinkomst.

Enligt tilläggsavtalet och protokollet skall, efter ratifikation, de nya reglerna tillämpas fr. o. m. den 1 januari 1963. Beträffande svensk skatt på utdelning till mottagare i Italien föreslås emellertid de nya reglerna skola gälla först fr. o. m. den senare tidpunkt då tillämpningsföreskrifter meddelas.

Tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Konungen av Sverige och Italienska Republikens President hava, i syfte att ändra och fullständiga bestämmelserna i det i Stockholm den 20 december 1956 undertecknade avtalet mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att sluta ett tilläggsavtal till berörda avtal och hava för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige: dess minister för utrikes ärendena, H. Exc. Torsten Nilsson

Italienska Republikens President: dess ambassadör i Stockholm, Benedetto Capomazza di Campolattaro vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Första stycket av § 1 i artikel 2 av avtalet den 20 december 1956 skall ersättas av följande bestämmelser:

»Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga å följande skatter:

- A. Beträffande Sverige:
1. den statliga inkomstskatten,
  2. kupongskatten,
  3. ersättningsskatten,
  4. utskiftningsskatten,

Accordo aggiuntivo che modifica ed integra la convenzione del 20 dicembre 1956 tra l'Italia e la Svezia intesa ad evitare le doppie imposizioni in materia di imposte sul reddito e sul patrimonio

Il Presidente della Repubblica Italiana e Sua Maestà il Re di Svezia, ritenendo di dover modificare ed integrare le disposizioni della convenzione tra l'Italia e la Svezia, firmata a Stoccolma il 20 dicembre 1956 intesa ad evitare le doppie imposizioni e regolare certe altre questioni in materia di imposte sul reddito e sul patrimonio, hanno deciso di concludere un accordo aggiuntivo a tale convenzione e hanno nominato a tale scopo come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Italiana: l'Ambasciatore Benedetto Capomazza di Campolattaro

Sua Maestà il Re di Svezia: il Ministro degli Affari Esteri, S. E. Torsten Nilsson

i quali dopo essersi scambiati i loro pieni poteri, riconosciuti in buona e dovuta forma, hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1

Il paragrafo 1° comma primo, dell'art. 2 della convenzione del 20 dicembre 1956 è sostituito dalle seguenti disposizioni:

« La presente convenzione determina i criteri applicabili alle seguenti imposte:

- A. Per quanto concerne l'Italia:
1. l'imposta sui redditi dei fabbricati,
  2. l'imposta sui redditi dei terreni,
  3. l'imposta sui redditi agrari,
  4. l'imposta sui redditi di ricchezza mobile,

5. sjömansskatten,
6. den statliga förmögenhetsskatten,
7. den kommunala inkomstskatten,
8. bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

B. Beträffande Italien:

1. skatten å byggnader (imposta sui redditi dei fabbricati),
2. skatten å obebyggd mark (imposta sui redditi dei terreni),
3. skatten å jordbruksinkomst (imposta sui redditi agrari),
4. den proportionella inkomstskatten (imposta sui redditi di ricchezza mobile),
5. den personliga progressiva inkomstskatten (imposta complementare progressiva sul reddito),
6. bolagsskatten (imposta sulle società),
7. skatten å obligationer (imposta sulle obbligazioni),
8. källskatten å utdelning från bolag (ritenuta d'imposta sugli utili distribuiti dalle società),
9. skatter, som påföras inkomst för italienska regioners, provinsers, kommuners eller för handelskammarens räkning (imposte sul reddito in favore delle Regioni, Provincie, Comuni, Camere di Commercio).»

Artikel 2

Artikel 8 av avtalet den 20 december 1956 skall ersättas av följande bestämmelser:

»§ 1. Utdelning från ett bolag med hemvist i en av de båda avtalsslutande staterna till en person bosatt i den andra avtalsslutande staten må beskattas i denna andra stat.

§ 2. Den avtalsslutande stat, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, må dock beskatta utdelningen enligt sin egen lagstiftning, men därvid får skatten icke överstiga:

5. l'imposta complementare progressiva sul reddito,

6. l'imposta sulle società,

7. l'imposta sulle obbligazioni,

8. la ritenuta d'imposta sugli utili distribuiti dalle società,

9. le imposte sul reddito in favore delle Regioni, Provincie, Comuni, Camere di Commercio.

B. Per quanto concerne la Svezia:

1. l'imposta statale sui redditi (den statliga inkomstskatten),

2. l'imposta sui dividendi delle azioni (kupongskatten),

3. l'imposta sui redditi non distribuiti (ersättningsskatten),

4. l'imposta sulle ripartizioni (utskiftningsskatten),

5. l'imposta sull'equipaggio delle navi (sjömansskatten),

6. l'imposta statale sul patrimonio (den statliga förmögenhetsskatten),

7. l'imposta comunale sul reddito (den kommunala inkomstskatten),

8. le tasse sui vantaggi e sui privilegi speciali (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter).»

Articolo 2

L'articolo 8 della convenzione del 20 dicembre 1956 è sostituito dalle seguenti disposizioni:

« 1°. I dividendi pagati da una società che è domiciliata in uno dei due Stati contraenti a una persona domiciliata nell'altro Stato contraente sono tassabili in quest'altro Stato.

2°. Tuttavia, tali dividendi possono essere tassati nello Stato contraente ove la società che corrisponde i dividendi è domiciliata, e secondo la legislazione di detto Stato, ma

a) 10 procent av utdelningens bruttobelopp, om utdelningsmottagaren är ett bolag (med undantag av handelsbolag och enkla bolag) som äger direkt minst 51 procent av det utbetalande bolagets kapital;

b) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i alla övriga fall.

De behöriga skattemyndigheterna i de avtalsslutande staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

Denna paragraf skall icke beröra bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen utbetalas.

§ 3. Med uttrycket »utdelning» förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, andelar i gruva, stiftarandelar eller andra andelar med rätt till deltagande i vinst, fordringsrätter ej inbegripna, ävensom inkomst av andra andelar i bolag, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat, vare det utdelande bolaget äger hemvist, jämställs med inkomst av aktier.

§ 4. Bestämmelserna i §§ 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen är bosatt i en avtalsslutande stat och innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget äger hemvist. I dylikt fall skola bestämmelserna i artikel 5 äga tillämpning.

§ 5. I syfte att undvika dubbelbeskattning av utdelningen skall den stat, i vilken inkomsttagaren är bosatt, från sin skatt på utdelningen avräkna ett belopp motsvarande den skatt som i den andra staten påförts samma inkomst i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Dock skall följande gälla:

A) I Italien skall avräkning från skatt medgivas först, när utdelning-

l'imposta così determinata non può eccedere:

a) 10 per cento dell'ammontare lordo dei dividendi se il beneficiario dei dividendi stessi è una società (con esclusione delle società di persone) che dispone direttamente di almeno il 51 per cento del capitale della società che paga i dividendi;

b) 15 per cento dell'ammontare lordo dei dividendi, in ogni altro caso.

Le autorità competenti degli Stati contraenti stabiliranno di comune accordo le modalità d'applicazione di detta limitazione.

Questo paragrafo non riguarda la tassazione della società per gli utili con i quali i dividendi sono pagati.

3°. Ai fini del presente articolo il termine « dividendi » designa i redditi derivanti da azioni, azioni o diritti di godimento, quote di miniere, quote di fondatori od altre quote di partecipazione agli utili, ad eccezione dei crediti, nonchè i redditi delle altre quote sociali assimilati ai redditi delle azioni secondo la legislazione fiscale dello Stato ove la società distributrice ha il suo domicilio fiscale.

4°. Le disposizioni dei paragrafi 1 e 2 non si applicano nel caso che il beneficiario dei dividendi, domiciliato in uno Stato contraente, abbia una stabile organizzazione nell'altro Stato contraente ove la società che paga i dividendi è domiciliata. In tal caso si applicano le disposizioni dell'art. 5.

5°. Al fine di evitare la doppia imposizione per quanto riguarda i dividendi, lo Stato dove il beneficiario è domiciliato imputerà all'imposta afferente a tali dividendi un ammontare uguale all'imposta effettivamente riscossa nell'altro Stato sugli stessi redditi nelle condizioni fissate dal presente articolo.

Tuttavia:

A) in Italia, l'imputazione verrà effettuata soltanto nel caso in cui

en blir underkastad skatteplikt till proportionell inkomstskatt (imposta di ricchezza mobile).

B) I Sverige skall utdelning från ett bolag med hemvist i Italien till ett bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från svensk skatt i den utsträckning och på de villkor, som fallet skulle hava varit enligt svensk lagstiftning, därest båda bolagen ägt hemvist i Sverige.»

Artikel 3

Artikel 17 av avtalet den 20 december 1956 skall ersättas av följande bestämmelser:

»Där icke bestämmelserna i artiklarna 8 och 9 annat föranleda, får en avtalslutande stat vid bestämmandet av beskattningsunderlaget för de skatter, som avses i artikel 2, icke taga i beräkning den inkomst eller den förmögenhet som enligt detta avtal må beskattas uteslutande i den andra avtalslutande staten, men vardera staten skall vara bibehållen vid rätten att uttaga skatt på sådan inkomst och förmögenhet, vartill beskattningsrätten tillkommer samma stat, efter den skattesats, som belöper på hela den enligt lagstiftningen i denna stat skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten.»

Artikel 4

Detta tilläggsavtal utgör en integrerande del av avtalet den 20 december 1956. Tilläggsavtalet skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola utväxlas i Rom snarast möjligt.

Tilläggsavtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser skola äga tillämpning från och med den 1 januari 1963.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

questi dividendi fossero assoggettabili all'imposta di ricchezza mobile;

B) in Svezia, i dividendi attribuiti da una società che ha il suo domicilio fiscale in Italia, ad una società che ha il suo domicilio fiscale in Svezia, sono esonerati dalle imposte svedesi nella misura e nelle condizioni in cui un tale esonero è compatibile con la legislazione svedese considerando la una o l'altra società come aventi il loro domicilio fiscale in Svezia. »

Articolo 3

L'articolo 17 della convenzione del 20 dicembre 1956 è sostituito dalle seguenti disposizioni:

«Salve le disposizioni degli articoli 8 e 9, uno Stato contraente non può comprendere nella base imponibile delle imposte considerate all'articolo 2 i redditi od il patrimonio la cui tassazione è riservata all'altro Stato contraente per effetto della presente convenzione, ma ciascuno Stato conserva il diritto di calcolare l'imposta, afferente ai redditi ed al patrimonio la cui tassazione gli è attribuita, applicando l'aliquota corrispondente all'ammontare complessivo dei redditi o del patrimonio imponibili secondo la propria legislazione.»

Articolo 4

Il presente accordo che farà parte integrante della convenzione del 20 dicembre 1956, sarà soggetto a ratifica e lo scambio degli strumenti di ratifica avrà luogo a Roma nel più breve tempo possibile.

Esso entrerà in vigore dalla data di tale scambio e le sue disposizioni troveranno applicazione a decorrere dal primo gennaio 1963.

In fede di che i suddetti plenipotenziari hanno firmato il presente accordo aggiuntivo e vi hanno apposto il loro sigillo.

Som skedde i Stockholm den 7 december 1965 i dubbla exemplar, på svenska och italienska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Hans Majestät Konungen
av Sverige:

(Med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande.)

Torsten Nilsson

För Italienska Republikens
President:

B. Capomazza di Campolattaro

Protokoll

Vid undertecknandet av förevärande tilläggsavtal till det den 20 december 1956 slutna avtalet mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit om följande:

Vid tillämpningen av ovannämnda avtal åsyftar uttrycket »bolag» varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person.

Som skedde i Stockholm den 7 december 1965 i dubbla exemplar, på svenska och italienska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Hans Majestät Konungen
av Sverige:

Torsten Nilsson

För Italienska Republikens
President:

B. Capomazza di Campolattaro

Fatto a Stoccolma in doppio esemplare in lingua italiana ed in lingua svedese, i due testi facendo ugualmente fede, il 7 dicembre 1965.

Per Sua Maestà il Re di Svezia:

(Con riserva di ratifica del Parlamento.)

Per il Presidente della Repubblica
Italiana:

Protocollo

Al momento di procedere alla firma del presente accordo aggiuntivo alla convenzione del 20 dicembre 1956 tra l'Italia e la Svezia per evitare le doppie imposizioni in materia di imposte sul reddito e sul patrimonio, i suddetti plenipotenziari hanno convenuto quanto segue:

Ai fini della citata convenzione, il termine « società » designa gli enti con personalità giuridica o gli enti assimilati alle persone giuridiche ai fini del trattamento fiscale.

Fatto a Stoccolma in doppio esemplare in lingua italiana ed in lingua svedese, i due testi facendo ugualmente fede, il 7 dicembre 1965.

Per Sua Maestà il Re di Svezia:

Per il Presidente della Repubblica
Italiana:

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 5 mars 1965.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av förslag till tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet jämte ett till tilläggsavtalet fogat förslag till protokoll* samt anför.

Den 20 december 1956 slöts mellan Sverige och Italien ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1957: 27, BevU 2, rskr 50) och tillämpades första gången beträffande 1956 års taxering (SFS 1958: 312 och 314).

När 1956 års dubbelbeskattningsavtal med Italien ingicks var utdelning från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien inte föremål för någon källskatt. Detta förhållande avspeglas i de materiella avtalsbestämmelser som berör beskattning av utdelning mellan de båda staterna. I avtalet intogs emellertid en särskild föreskrift (art. 8 § 1 punkt 3 andra stycket) enligt vilken förhandlingar skall upptas mellan de båda staterna om skattelagstiftningen i Italien ändras så att italiensk skatt påförs utdelning från ett italienskt bolag till ett bolag i Sverige.

Genom lag den 29 december 1962 infördes med verkan fr. o. m. inkomståret 1963 en källskatt på 15 % på utdelning som utbetalas av italienska bolag. Skattesatsen ändrades genom lag den 12 april 1964 till 5 % för utdelningsmottagare som erlägger personlig inkomstskatt eller bolagsskatt i Italien och 30 % för övriga utdelningsmottagare. De nya skattesatserna tillämpas fr. o. m. den 24 februari 1964.

Genom den nya italienska lagstiftningen uppkom sålunda det läge som förutsätts i nyssnämnda föreskrift i avtalet. Sedan på diplomatisk väg kontakt tagits med italienska myndigheter rörande förhandlingar om avtals-

ändring i anledning av den italienska lagstiftningen, ägde sådana förhandlingar rum mellan särskilt utsedda delegationer i Stockholm under tiden den 25—27 maj 1964. Förhandlingarna resulterade i ett på franska språket avfattat förslag till tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Genom efterföljande skriftväxling nåddes enighet om texter till avtalsförslaget på svenska och italienska språken. Enighet nåddes därvid även om ett förslag till protokoll.

Förslaget till tilläggsavtal har remitterats till *kammarrätten*, som förklarat sig inte ha funnit anledning till erinran mot detsamma. Avtalsförslaget samt förenämnda förslag till protokoll torde få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.¹

Från italiensk sida har meddelats att man är beredd att underteckna förslagen till tilläggsavtal och protokoll.

Innan jag redogör för förslagen torde jag få något beröra den *italienska beskattningen av bolagsinkomster och utdelning från bolag*.

Italienska bolag erlägger för rörelseinkomst dels allmän proportionell inkomstskatt (*imposta sui redditi di ricchezza mobile*) dels bolagsskatt (*imposta sulle società*). Den förstnämnda skatten utgår, i vad avser nettoinkomst av rörelse, med en skattesats varierande mellan 17,11 och 33,5 %. Härtill kommer emellertid vissa skatter till provinser och kommuner. Med dessa tillägg uppgår den sammanlagda skatten till mellan 29 och 36 %. Bolagsskatten är proportionell och utgår med 15 % av den del av bolagets sammanlagda nettoinkomst som överstiger 6 % av beskattningsbar förmögenhet. Provinsiella och kommunala skatter förhöjer skattesatsen till omkring 16,5 %. I bolagsskatten ingår också en förmögenhetsskatt som inklusive lokala tilläggsskatter uppgår till 0,825 % av bolagets förmögenhet. Bolagsskatten uttas av italienska bolag och av utländska bolag som förvärvar inkomst genom ett fast driftställe i Italien.

Källskatten på utdelning från bolag (*ritenuta d'acconto*), som utgår på grund av de tidigare nämnda lagarna den 29 december 1962 och den 12 april 1964, uttas vid varje form av vinstutdelning från aktiebolag, kommanditaktiebolag, bolag med begränsad ansvarighet eller kooperativ med begränsad ansvarighet. Som inledningsvis omtalats uppgår skattesatsen till 15 % under tiden den 1 januari 1963—den 23 februari 1964 samt för tid därefter till 5 %, om mottagaren är underkastad personlig inkomstskatt eller bolagsskatt i Italien, och till 30 % i övriga fall. För utdelningsmottagare, som erlägger progressiv inkomstskatt eller bolagsskatt i Italien, är källskatten

¹ Bilagan har uteslutits här. Det vid propositionen fogade tilläggsavtalet och protokollet överensstämmer med förslagen utom därutinnan att i tilläggsavtalet ombudens namn tillagts i ingressen och ratifikationsortens namn införts i art. 4 samt, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

preliminär och får avräknas från den slutliga skatten. Överstiger källskatten den slutliga skatten restitueras överskjutande belopp. Nyssnämnda regler kan under viss förutsättning tillämpas även i fråga om utländskt bolag med fast driftställe i Italien. I övriga fall är källskatten definitiv.

Genom art. 1 i förslaget till tilläggsavtal kommer den italienska källskatten att upptas bland de skatter som omfattas av 1956 års avtal.

I art. 2 föreslås nya regler om beskattning av utdelning mellan de båda länderna efter införandet av den italienska källskatten. Reglerna innebär, att utdelning i princip skall beskattas i mottagarens bosättningsland. Den stat där det utdelande bolaget äger hemvist får dock enligt sin egen lagstiftning beskatta utdelningen, men skattesatsen får inte överstiga 10 % av utdelningens bruttobelopp, om mottagaren är ett bolag som direkt äger minst 51 % av det utdelande bolagets kapital, och får i övriga fall uppgå till högst 15 %. För svensk del innebär förslaget, att kupongskatt får uttas med 10 % resp. 15 % i stället för 5 % enligt hittills gällande avtal. De föreslagna reglerna överensstämmer i princip med de av OECD rekommenderade mönsterbestämmelserna för bilaterala skatteavtal. I fråga om utdelning mellan bolag avviker dock förslaget från OECD-rekommendationen. Enligt denna beskattas utdelningen i källstaten med högst 5 % om mottagaren är ett bolag som direkt äger minst 25 % av det utdelande bolagets kapital.

Dubbelbeskattning av utdelning föreslås enligt art. 2 § 5 i regel skola undanröjas genom den s. k. credit of tax-metoden. Denna metod tillämpas enligt art. 8 och 9 i 1956 års avtal vid beskattning i Sverige av utdelning och ränta, som utbetalas från Italien till en person bosatt i Sverige. Närmare bestämmelser om förfarandet återfinns i anvisningar som fogats till tillämpningskungörelsen till 1956 års avtal (SFS 1958:312). I fråga om utdelning som uppbärs av en person bosatt i Sverige skall enligt förslaget i allmänhet den italienska källskatten avräknas från den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på utdelningen. Liksom hittills gäller enligt 1956 års avtal avses dock utdelning, som uppbärs från Italien av ett svenskt bolag, enligt art. 2 § 5 andra stycket B i tilläggsavtalet vara fri från svensk skatt under de förutsättningar som enligt svensk lag till förekommande av kedjebeskattningsstadgas i fråga om skattefrihet för utdelning mellan svenska bolag.

Förslaget om ändrade avtalsbestämmelser beträffande beskattning av utdelning har motiverat viss följdändring av art. 17 i 1956 års avtal. Sistnämnda ändringsförslag har intagits i art. 3 i tilläggsavtalet.

Genom de föreslagna reglerna om beskattning av utdelning får innebörden av avtalsuttrycket »bolag» ökad betydelse. En definition av detta uttryck har hittills saknats i 1956 års avtal. I förslaget till protokoll till tilläggsavtalet föreslås, att uttrycket »bolag» vid tillämpningen av 1956 års avtal skall definieras i överensstämmelse med den av OECD rekommenderade innebörden av uttrycket i fråga.

Enligt art. 4 skall tilläggsavtalet ratificeras samt utgöra en integrerande del av 1956 års avtal. Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats blir tilläggsavtalet jämte protokollet tillämpligt fr. o. m. den 1 januari 1963, dvs. den dag då den italienska källskatten trädde i tillämpning. Som berörts i det föregående innebär tilläggsavtalet att kupongskatt för utdelning på aktier i svenska bolag fr. o. m. nyssnämnda dag får uttas efter högre procentsats än enligt nuvarande avtalsregel. Motsvarande gäller enligt tilläggsavtalet och protokollet i fråga om svensk skatt för utdelning på andel i svensk ekonomisk förening. Det förhöjda skatteuttaget torde dock böra tillämpas först i fråga om utdelning som blir tillgänglig för lyftning vid den tidpunkt då, efter ratifikation av tilläggsavtalet, Kungl. Maj:t meddelar nya bestämmelser om tillämpning av 1956 års avtal.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. När 1956 års dubbelbeskattningsavtal med Italien slöts, hade man inte någon källskatt på utdelning i Italien motsvarande den svenska kupongskatten. Detta blev säkerligen av stor betydelse för utformningen av de avtalsregler som hittills gällt beträffande beskattning av utdelning i förhållandet mellan de båda länderna. Den nya lagen om källskatt på utdelning från italienska bolag har — såsom förutsatts redan vid avtalets ingående — påkallat en ändring av den avtalsmässiga regleringen av utdelningsbeskattningen. Föreliggande förslag till tilläggsavtal och protokoll innebär en anpassning av avtalsbestämmelserna i detta hänseende till den numera rådande beskattningssituationen i de båda avtalsstaterna. Samtidigt bringas avtalsreglerna på denna punkt i nära överensstämmelse med bilaterala mönsterbestämmelser som OECD:s råd rekommenderat medlemsländerna att anta i samband med ändringar av dubbelbeskattningsavtal. Jag får tillstyrka att förslagen godkänns.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning om undertecknande av tilläggsavtalet och protokollet får jag hemställa att Kungl. Maj:t för sin del godkänner det föreliggande förslaget till tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet jämte det därtill fogade protokollet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Hans Ohlsson

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 5 mars 1965.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Föredragande: Ministern för utrikes ärendena.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda behagar Hans Maj:t Konungen uti ärendena 1:o)—3:o) fatta det beslut, som vid varje ärende antecknats.

3:o)

Gemensamt utrikesdepartements- och finansärende.

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte ett därtill fogat protokoll. Artikel 4 i tilläggsavtalet föreskriver, att detta skall ratificeras.

Kungl. Maj:t bemyndigar chefen för utrikesdepartementet att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens samtycke — underteckna ifrågavarande tilläggsavtal jämte protokoll.

Kungl. Maj:t föreskriver tillika, att utdrag av statsrådsprotokollet i detta ärende skall tillställas finansdepartementet och ambassaden i Rom.

Ur protokollet:

Erik Cornell

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 4 mars 1966.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter.

Sedan Kungl. Maj:t den 5 mars 1965 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens samtycke — för Sveriges del underteckna tilläggsavtal med ändring och komplettering av avtalet den 20 december 1956 mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet jämte ett därtill fogat protokoll, har tilläggsavtalet och protokollet den 7 december 1965 blivit vederbörligen undertecknade.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 5 mars 1965 anfört i ärendet, att Kungl. Maj:t i proposition föreslår riksdagen att

dels godkänna förenämnda tilläggsavtal och protokoll;
dels bemyndiga Kungl. Maj:t att förordna att i anledning av tilläggsavtalet eller protokollet ändrade bestämmelser om skyldighet att erlagga svensk skatt för utdelning på aktie i svenskt bolag eller andel i svensk ekonomisk förening skall tillämpas på utdelning som blir tillgänglig för lyftning fr. o. m. dagen efter den, då sådana bestämmelser utkomma från trycket i Svensk författningssamling;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det fordras i anledning av tilläggsavtalet eller protokollet, meddela föreskrifter om ändring i taxeringar, som rör statliga eller kommunala skatter, och i andra åtgärder varigenom sådana skatter påförts.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Hans Ohlsson